

Α. Η συνήθεια να μιλάμε για να μην πούμε τίποτα, να χανόμαστε μέσα σε λάθος προβλήματα, ν'ακούμε αυτούς που μιλάνε έτσι και δρουν αλλοιώς, ν'αφηνόμαστε στη φθορά της καθημερινής μαλακίας και της μονότονης επανάληψης είναι ένας ακόμη τρόπος για να εμποδίζεται ο καθένας ν'αναγνωρίσει τα πραγματικά του συμφέροντα μέσα στα πάθη του και την επιθυμία του γι'αυθεντική ζωή.

Β. Κάθε παρέμβαση που δεν καταλήγει σε πρακτικά μέτρα αποτελεί φλυαρία και ματαιότητα. Κάθε πρακτικό μέτρο που δεν καταλήγει στην καλύτερευση της ζωής του καθένα δυναμώνει απλώς την καταπίεσή του και τίποτα δεν μπορεί πραγματικά να καλυτερεύσει τη ζωή χωρίς την καταστολή του εμπορευματικού συστήματος.

Γ. Κάθε συνέλευση πρέπει να φτάνει γρήγορα σε μια απόφαση ή να σαμποτάρεται.

Δ. Κατά τη διάρκεια των συνελεύσεων η συζήτηση πρέπει να έχει για σκοπό την πρακτική αλήθεια: να διαδίδει τη συνείδηση του αγώνα που άρχισε, και να φτάνει σε σίγουρα συμπεράσματα όσο αφορά τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν.

Ε. Κάθε τι που μένει φυλακισμένο μέσα στη γλώσσα μετατρέπεται γρήγορα σε ιδεολογία, δηλαδή σε ψέμα, όπως όλα αυτά που μας διηγούνται τα μέλη των γραφειοκρατικών μηχανισμών (κόμματα, συνδικάτα, ομάδες εξειδικευμένες στην καλύτερευση της εργατικής αγέλης).

ΣΤ. Δεν θέλουμε πια ωραίους ομιλητές ούτε ρήτορες που χρησιμοποιούν γλωσσικά εφφέ, αλλά τη γλώσσα των πράξεων, συγκεκριμένες προτάσεις και σχέδια δράσης καλά μελετημένα από μας τους ίδιους. Είναι καιρός πια να γίνει προσπάθεια τελειποίησης όχι στις φράσεις αλλά στις ενέργειες.

Εκ των πραγμάτων, αγωνίζεστε ήδη, συνειδητά ή όχι, για μια κοινωνία όπου οι λέξεις δεν θα χρησιμεύουν πια για την απόκρυψη, αλλά για την πραγματική επέκταση των επιθυμιών μας και θα αποτελούν την πιστή έκφραση της κάθε θέλησής μας.

- ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΞΥΛΙΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΝΑ ΞΥΛΙΝΟ ΦΕΡΕΤΡΟ

- Η ΓΛΩΣΣΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΄ΝΑΙ ΑΛΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ-